

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. ve buna bağlı olarak faaliyet gösteren ve Anadolu'nun değişik bölgelerinde bulunan Şeker Fabrikaları, Pancar Kooperatifleri ve Pancar Alım Merkezleri; pancar tarımı ve pancar şekeri sektörünün istihdam yaratıcı, tarımı ve hayvancılığı geliştirici çok önemli ve vazgeçilmez hizmetleri ile Anadolu çiftçisinin ve insanımızın gözbebeği gibi baktığı ve koruduğu Cumhuriyetimizin de emaneti olan kurum ve işletmelerimizdir. Şeker fabrikalarının yan sektörleri destekleyici etkileri ile katma değer yaratan sektörlerden biri olması, özellikle de sağladığı sosyal faydanın büyüklüğü göz önüne alındığında, özelleştirilme sonrası yaşanacaklar bu sektörden hayatını idame ettiren insanlarımızı çok büyük ölçüde mağdur edecektir. İşte bu insanlarımızın ve bunlara bağlı olarak toplumumuzun büyük bir kesiminin yaşayacakları sorunların tespiti ve bu sorunların çözümü amacıyla Anayasanın 98. Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

1. Yılmaz TANKUT - Adana
2. Mehmet ŞANDIR - Mersin
3. Oktay VURAL - İzmir
4. Recai YILDIRIM - Adana
5. Mehmet Akif PAKSOY - Kahramanmaraş
6. Alim IŞIK - Kütahya
7. Ertuğrul KUMCUOĞLU - Aydın
8. İsmet BÜYÜKATAMAN - Bursa
9. İzzettin YILMAZ - Hatay
10. Hüseyin YILDIZ - Antalya
11. Mehmet EKİCİ - Yozgat
12. Hakan COŞKUN - Osmaniye
13. Mustafa ENÖZ - Manisa
14. Süleyman Turan ÇİRKİN - Hatay
15. Mümin İNAN - Niğde
16. Rıdvan YALÇIN - Ordu
17. Abdülkadir AKCAN - Afyonkarahisar
18. Sabahattin ÇAKMAKOĞLU - Kayseri
19. Akif AKKUŞ - Mersin
20. Hasan ÖZDEMİR - Gaziantep
21. Ahmet Duran BULUT - Balıkesir
22. Beytullah ASİL -Eskişehir
23. Mithat MELEN - İstanbul
24. Recep TANER - Aydın

GEREKÇE:

Şekerpancarı, yılda **450 bin ailenin** tarımını yaptığı ve şeker fabrikalarından on binlerce kişinin çalıştığı, ekim sahalarında **yüzde 40 oranında** aile işgücünün değerlendirildiği ve Türkiye’de **65 ilde, 7 bin 200 yerleşim biriminde** ziraatının yapıldığı bir sanayi bitkisidir.

Şekerpancarı, en fazla istihdam yaratan, çiftçiye en yüksek getiriye sağlayan, tarımı ve hayvancılığı, maya ve yem sanayi, zirai mücadele, tarım aletleri, taşımacılık gibi yan sektörleri en fazla destekleyen, çevre sağlığına büyük katkıda bulunan ürünlerin başında gelmektedir. Dolayısıyla da pancar şekeri üretilen tüm ülkelerde titizlikle korunmakta ve desteklenmektedir.

Ülkemizde de pancar ve pancar şekeri sektörü bu katkılarına ilaveten yılda yaklaşık **3 milyar dolar** katma değer yaratmakta, taşımacılık sektörüne yılda yaklaşık **20 milyon ton** iş hacmi sağlamakta ve geçimini doğrudan veya dolaylı olarak sektörle ilişkilendirmiş 10 milyon insanımıza iş ve ekmek sağlamaktadır. Ancak maalesef Türkiye, bu sektörü desteklemeyen dünyadaki tek ülke konumundadır.

Pancar şekeri sektörüne olumsuz darbe vurması beklenen gelişmelerin sonuncusu, **6 Aralık 2005** tarih ve **26015 sayılı Resmi Gazetede** yayınlanan Özelleştirme Yüksek Kurulu Kararı ile üretim maliyetleri düşük, karlılığı yüksek olan **Bor, Ereğli ve Ilgın Şeker Fabrikaları'nın** özelleştirme programına alınması olmuştur. Kurulu bulundukları yörelerdeki önemli sanayi tesisi ve istihdam alanı niteliğindeki şeker fabrikalarının bu şekilde karlı olanlarının öncelikli olarak özelleştirilmesi halinde; **15 ile 18** arasında fabrikanın kapanması, pancar ve şeker üretiminin **% 40 - 50**, sektörel istihdamın **% 50 - 60** daralması, yan sektörlerin olumsuz etkilenmesi sonucu yöresel ekonomik gelişmelerin ve bölgesel kalkınmanın sektöre uğraması, yöresel katma değerde büyük kayıplar yaşanması, yüz binlerce kişinin bundan doğrudan etkilenmesi sonucu köyden kente göç olgusunun artması, büyük kentlerde güvenlik, kırsal kesimde ise terör sorunlarında artış yaşanması, mevcut şeker sanayi'nin çökmesi kaçınılmaz olacaktır.

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’nin zarar eden fabrikalarını kâr eden bu fabrikalar sübvans ederek dengelemekte ve toplamda kâr etmektedir. Başka bir deyişle, hazineye yük olmaktan kurtarmakta tüm bölgeler için sosyal bir denge sağlayarak, adalet görevi görmektedir.

Bu fabrikaların özelleştirilmesi halinde, ekonomik ölçekte olmayan diğer fabrikalar üretimini sürdüremeyecek, çiftçiler pancar üretimi yapamayacak, fabrikalarda çalışanlar işinden olacak, yöre halkı işsiz ve açsız kalacaktır. Sonuçta, ülke olarak kendimize yeterli olduğumuz şekerde ithalatçı duruma gelinecektir.

Netice olarak;

Yukarıda anlatılmaya çalışılan gerçekler çerçevesinde; şekerpancarı tarımı ve şekerpancarı şekeri sektöründe ekmeğini kazanan insanların, özelleştirme sonrasında yaşanması muhtemel gelişmeler ışığında, yaşadıkları ve yaşayacakları sorunların tespiti ve bu sorunların çözümü amacıyla Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ederiz.